

ВЯРА

Затворът ти е въздушна буря.
Стремежът ти дъх вледенен.
Как летя и долетя свободна!
Ослепителна с Венец-любов!
Блестиш!
Светлина неуловима, неземна!
Блестиш!

Не просиш пиедестал и прошка,
нито лелееш за път с морска треска.
Котва хвърлена за последен път.

Обичаните - обичаш до безумие.
Опазваш ги от всяка грешна пръска,
ежедневие сиво, ден зелен, безумна
илюзия, горчиво вино-магия от виме
с отровно мляко опазваш Всеки телец ...

Броиш дните, бдиш
на острова си бран.
Далеч от идилия,
презърнала кръст от памти Век.

Опитват се "красоти" да ти се надсмеят,
но балоните им-чудеса спукват се, отлитат далеч.
Прогонва природата Всеки Вреден, отровен повеи,
паша за тревопасни агънца, кози, овце ...

И в гробница се опитват да те мумифицират -
мумия да те опяват за да те откъснат от дървчето - плод сладък.

Кротка - изплъзваш се светлина Вълшебна.
Обиди прощаваш, мисли коварни на мазното АЗ...
И нови перли ковеш в ковачниците - дълбини морски
за Вярa натурална с чукове АЗ! Вярa! Блестиш! Вярa!

